

PASTÝŘSKÝ LIST KE DNI PRARODIČŮ A SENIORŮ

SESTAVENÝ ZA SPOLUPRÁCE RADY PRO RODINU PŘI ČESKÉ BISKUPSKÉ KONFERENCI

Milí bratři a sestry,

dnes slavíme už potřetí Den prarodičů a seniorů, který papež František vyhlásil na 4. červencovou neděli, blízko svátku Ježíšových prarodičů – rodičů Matky Boží sv. Jáchyma a sv. Anny. V dnešním čtení z knihy Moudrosti jsme slyšeli: *Kromě tebe není Boha, který by se o všechno staral.* Tato slova platí o člověku v každém věku a v jakékoli životní situaci: ve zdraví i v nemoci, v úspěchu i nezdaru, v mládí i ve stáří. Bůh se o nás stará a jeho péče není rozhodně malá, ale vyzývá nás ke spolupráci.

Když se řekne senior, možná si vybavíme diskuse o důchodech, možnostech sociálních služeb nebo o pomoci osamělým. Záměr Svatého otce s Dnem prarodičů a seniorů je v tomto ohledu mimořádný. Nejde mu jen o to, aby upozornil na potřeby nejstarší generace. Chce mnohem víc. Povzbuzuje Vás, milí senioři, ba přímo volá k odpovědnosti, abyste žili ve vztazích. A to nejen mezi sebou. Spoléhá na Vás, že budete hledat cesty i k mladým lidem, snažit se o vztahy, které budou schopny dopomáhat k životu z víry v Boha.

V dnešním evangeliu je důležité slovo růst. Řada těch, kteří jsou na světě již dlouho, může dosvědčit, že v jejich životě nezáleželo vždy na nich a jejich snaze, ale že v mnoha situacích jednal a působil daleko víc Bůh a jeho prozřetelnost než oni sami. Papež František ve svém poselství k dnešnímu dni píše: **Přátelství staršího člověka pomáhá mladému člověku nesrovnávat život s přítomností a pamatovat si, že ne vše závisí na jeho schopnostech.**

Někteří mohou mít dojem, že navazovat vztahy s mladými je nad naše síly, že ani není možné s nimi nacházet společnou řeč, a tím méně svědčit o své víře nebo je doprovázet na jejich cestě víry. Svatý otec nás povzbuzuje, že to jde. Svědectví víry nespočívá v tom, že mladého člověka zahrneme kritikou jeho chování nebo nářkem nad lepšími časy, které jsou nenávratně pryč, ale že před jeho očima budeme žít všední den v blízkosti Boží lásky a péče.

Apoštol Pavel nám dnes přispívá svou radou: *Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti.* Když navštívila mladá Panna Maria svou starší příbuznou Alžbětu, *byla Alžběta naplněna Duchem Svatým a zvolala mocným hlasem: Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého. Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně?* Alžbětin postoj otevírá srdce a působí ozdravující silou.

V takových setkáních je přítomen Bůh, přinášející novost, která je úplně jiná než ta naše lidská. Papež František v jedné své katechezi o stáří vyjádřil tuto myšlenku: **Jsme pod tlakem a vlivem protichůdných podnětů, které v nás vyvolávají zmatek. Na jedné straně sršíme optimismem z věčného mládí. Na druhé straně jako by se naše obrazotvornost stále více zaměřovala na výjevy konečné katastrofy, při níž vyhyne.** Jak jinak jedná s člověkem i ve stáří Bůh! Ve 12. kapitole knihy Genesis čteme, že Hospodin povolal Abrama v jeho 75 letech, aby vyšel ze své země. Pod slovem země si můžeme představit prostředí, v němž žijeme, naše zvyklosti, dosavadní vztahy, schopnosti a samozřejmě i zdraví. Také nás Hospodin volá k následování na začátku nové etapy našeho života, kam patří jistě i stáří, a slibuje, že nám, stejně jako Abramovi, dá novou zemi a v ní i potomstvo. Abram uvěřil, že se v jeho stáří může změnit to, co mu bránilo být zcela šťastný. Stane se člověkem, který touží po otevřené budoucnosti, v níž Bůh chce zasáhnout v jeho prospěch, a proto důvěřuje Hospodinu, s nímž je ve stálém dialogu.

Není těžké z tohoto krátkého biblického sdělení vyvodit pro sebe otázku: nakolik žiji i jako prarodič nebo senior v očekávání Božích každodenních zásahů v mém životě, které nemají podobu zázračných uzdravení z mých nemocí, které ze mne neudělají výkonnějšího člověka, ale které mi mohou pomoci přes vlastní potíže vidět a zajímat se o potřeby druhých, naslouchat i tehdy, když cítím únavu, očekávat zlepšení ve vztazích tam, kde jsem už třeba udělal, nebo udělala špatnou zkušenost?

Jak jistě víte, bratři a sestry, naši mladí se připravují na Světové setkání mládeže, které brzy začne v Lisabonu. Papež František, s nímž se zde setkají, jim vzkázal: **Než se vydáte na cestu, zajděte za prarodiči, navštivte osamocněného staršího člověka! Jejich modlitba Vás ochrání a ponese jejich požehnání ve svém srdci.** A pro Vás seniory budou mladí znamením, že vše, co jste v životě zaseli, přinese požehnání, protože Hospodin neopouští svůj lid a jeho milosrdenství jde z generace na generaci.

V modlitbě a s požehnáním

+Josef Nuzík, administrátor Arcidiecéze olomoucké

(Prosím přečtěte v neděli 23. 7. 2023)